

A Szeretet próbája

Tizenkét elmélkedés az életről a halálon keresztül az Életre.

Bevezető

„**Mivel szeretlek**, és egy örökkévalóság óta várok rád, hogy neked adhasam a földön szeretetemet, amely vezet és átváltoztat olyanná, amilyenek az örökkévalóságban kell lenned, szükségem van akaratom kinyilvánítására.

Tizenkétszer kell kijelentened, tizenkétszer foglak megkérdezni:

Akarod az Én akaratomat tenni – szeretetből?”

I.

„**Mivel szeretlek**, meg kell nyitnom a szívedet. A szeretetből fakadó válasznak szíved akaratából kell jönnie. Nem az értelem teszi a hitet elevenné és mélylé, hanem a szeretet. Azért szeretetedet próbára kell tennem, megítélnem és megtisztítanom. Ezért megbíztam, angyalomat, hogy kopogtasson a szíveden:

„Hajlandó vagy Irántam való szeretetből a Krisztus követés nehéz útját járni a földön?

Akarod az Én akaratomat tenni – szeretetből?”

II.

„**Mivel szeretlek**, és te mellettem döntöttél, ki kell vezetsek kedvessé vált környezetedből. Szívesen követtél, de úgy fogtad föl, mint valami szerelmi játékot. De Én nem játszani akarok veled. Szeretted áldozatos erejét kívánom. Aki félúton megáll és visszafordul, eltévesztette a célt. A szíve bezárul, anélkül, hogy kiteljesedett volna. Azért a szeretet próbája elé állítalak. Engedem, hogy kétely merüljön föl benned, helyesen döntöttél-e. A tanácsalanság olajfákhegyi óráját bocsátom rád és elrejtőzöm. Így az angyalok próbatételét kell átélned, mert majdan az angyalok soraiba akarlak fölvenni egy egész örökkévalóságra.

Nem kapaszkodhatsz most semmibe, csak az Én akaromba.

Akarod – vagy nem akarod – az Én akaratomat tenni – szeretetből?”

III.

„**Mivel szeretlek**, azért vártam ilyen sokáig rád. Háromszor is elszöktél Tőlem és embereknél kerestél vigasztalást és segítséget. De a szíved nem tudott többé megnyugodni. Még mindig nem hagytad el önmagadat és a saját akarodat! Sem a saját véleményedet! Azért kénytelen vagyok megint próbára tenni a szeretetedet. Szenvedned kell a szeretettől és felismerni, hogy egyedül Én vagyok a te Urad Istened. És azt akarom, hogy egész szereteted az Enyém legyen.

Dönts! Egyedül Engem akarsz, vagy egy második trónon az énedet és a *saját* akaratodat?

Akarod az **ÉN akaratomat** tenni, fenntartás nélkül – **szeretetből?**”

IV.

„**Mivel szeretlek**, nem akarom figyelembe venni a könnyeidet és lendület nélkülségedet. Aki Velem akar jönni, nem állíthatja szembe Velem a saját akaratát és hangulatait.

De nézd, itt van Anyám! Ő a *te* Anyád is. Én adtam neked. Ő maga a megértő anyai jószág! Az Én keresztutamon is ott volt. Kézen fog fogni téged is, ha a próbatétel angyala azt kívánja tőled, hogy bizonyíts.

Hallani fogod, amint mások rosszat mondanak rólad, igazságtalanul megítélnek. Szeretnél védekezni, igazolni magadat. Hát már elfelejtetted, hogy válladra vetted a szeretet keresztjét és követni akarsz? Nem nézhetsz hátra, mert megbotlasz és elesel! Az *igazi* szeretet nem csapkod maga körül, hanem a kérdésemre gondol:

Akarod az Én akaratomat tenni,
úgy tenni, ahogy Én – **szeretetből?**”

V.

„**Mivel szeretlek**, még mindig várok. Mert mégiscsak csapkodtál magad körül és elestél. És most tele vagy sebekkel és fájdalommal. Mert hiába beszéltél és próbáltad igazolni magadat.

Mindig mélyebbre vezetlek be szeretetem titkába. Anyámnak, apostolaimnak sem volt jobb sorsa, mint Nekem: „Szinte salakja lettünk ennek a világnak, mindenkinek söpredéke mostanáig.” (1 Kor 4,13) Vedd föl keresztedet és kövess Engem! A szeretet próbatételénél az Én oldalamon állsz, mert akaratod elcsendesedett, és mindig világosabban látod az utat magad előtt. Már tudod, mit kell felelned, ha megkérdezlek:

Akarod az Én akaratomat tenni – **szeretetből?**”

VI.

„**Mivel szeretlek**, nem hagyhatom abba a szíved megtisztítását a szeretet próbáival. Az a veszély fenyeget, hogy túl sokat nézegeted önmagadat, ítélteted, és még sajnálsz is magadat. A szeretet próbatételének angyala gyorsan oda-csap, és fölismerteti veled, hogy micsoda konkolyt növelsz magadban. Én vagyok a te mértéked, nem te magad! Miért nem oldódsz el már önmagadtól?

Nézd, már nem sokszor fogom kérdezni:

Akarod az Én akaratomat tenni maradék nélkül – **szeretetből?**”

VII.

„**Mivel szeretlek**, azért Isteni türelemmel vagyok irántad. Nem Én árultalak el téged és hagytalak el. Nem igaz, hogy túl keveset törődtem veled, túl kevésé vigasztaltalak és erősítetted, ahogy panaszkodsz a tabemákulum előtt. Éppen énednek ezek a kitérősei okozták elesésedet. És most a kereszt alatt fekszel.

Tanuld meg, ismerd fel, hogy Isten nem kívánságaid kiszolgálója. A szeretetre való hivatás megkívánja a szeretet próbára tevését és tökéletes megtisztítását. Különben szereteted a jóakarát egy ideje után mindig újra visszaesik, és végül elnyomorodik. Én téged nagyobbra hívtalak! Örök szeretetre! Arra, hogy szereteted eggyé legyen az Enyémmel!

Azért hallgasd figyelmesen és készségesen, mi rejlik ebben a kérdésben:
Akarod az Én akaratomat tenni – **szeretetből?**”

VIII.

„**Mivel szeretlek**, ezentúl még szigorúbbnak kell veled lennem! Szavam, hogy „ha a búzaszem nem esik a földbe és nem hal el, nem hoz termést”, nem a testi halálra vonatkozik, hanem lelkiileg értendő, a lemondásra, és ezáltal a lélek átváltozására. Amíg az éned meg nem hal – Énbelém – nem érsz célt. Nem éred el a célt, ami ragyogva áll előtted. Csak, ha az éned egészen Énbelém változott, *akkor* hoz sok gyümölcsöt. Tanulj meg adni, anélkül, hogy magadra néznél! Tanulj meg adni mérlegelés nélkül! Tanulj meg adni Irántam való tiszta ki-meríthetetlen szeretetből! Ebben az adásban egyáltalán ne törődj önmagaddal. Mert az Én akaratom és az Én hűségem, van fölötted.

Hajlandó vagy az Én akaratomat tenni,
maradék nélkül, „ingadozás nélkül – **szeretetből?**”

IX.

„**Mivel szeretlek**, megengedem, hogy megint eless, hogy felismerd: Nélkülem semmire sem vagy képes. A világ el fog ítélni, - ezt is megengedem, - hogy egészen hasonló légy Hozzám. Ugyanolyan csupasz, minden segítség nélküli, légy mint Én. De ne csüggedj, megint föl foglak segíteni. Éned halála mögött ott van a Bennem való élet. Tarts ki! Csak egy kis idő és öröm lesz hallanod ezt a kérdést:

Akarod az Én akaratomat tenni – **szeretetből?**”

X.

„**Mivel szeretlek**, a világ bajainak keresztjére feszítelek. A világ gondja-baja legyen a te gondod. Az Én szomjúságom legyen a te szomjúságod. Az Én kérésem: „Atyám bocsáss meg nekik! - legyen a te kérésed. Olyan nagynak akarlak, hogy te ugyan idegen légy a világnak; de a világ megmentése szívügyed legyen.

Segítened kell ebben a megmentésben de másképp, mint azelőtt. Egészen szegénynek, egészen tisztának, egészen hűségeseknek kell lenned, akkor hétszeres erőd lesz. Angyalaimmal megerősítve akarlak bevetni. Azért akarom most a bűnbánodat, hogy egészen világos legyen engesztelő akaratom, papjaimat, és a Nekem szentelteket megmenteni.

Mert ez a célja állandó kérdésemnek hozzád:

Akarod az Én akaratomat tenni – szeretetből?”

XI.

„**Mivel szeretlek**, még az Istentől való elhagyatottságba is magammal vislek. Az Atya a szeretetnek ez elé a legsúlyosabb próbája elé állított. Ez az óra döntötte el végső soron a megváltást. Neked is el kell szenvedned az Istentől való távollét érzésének mélységes, sötéttségét a világ elsötétedése miatt. Az Én kedvemért ne engedd a világot örök sötétségbe zuhanni.

Soha nem szakadt meg az Istentől való elhagyatottság elszenvedésének láncza ez óta az utolsó Kálvária-hegyi óra óta. Anyám átvette Tőlem hagyatékul, és továbbadta Jánosnak és Magdolnának. Azóta is tovább él az Egyházban ez a legsötétebb engesztelési óra egészen az idők végéig. Átélik anyák és asszonyok, papok és tüzes lelkek, vezeklők és teherhordozók, és azok, akik Isten kedvéért önmaguk ellen fordítják a kardot. Ők mindnyájan megértették ezt a kérdést és megállták ezt a próbát:

**Akarod az Én akaratomat tenni,
a világ megmentésére – szeretetből?”**

XII.

„**Mivel szeretlek**, fölemeltelek a keresztemre, hogy velem győzz és támadj fel. Bennem meghaltál és most Bennem élsz. Megálltad a szeretet próbáját, és így tudok *bened* szeretni és menteni, anélkül, hogy önakaratod akadályozna. A kereszten való győzelem mindig a szeretet életéhez vezető kapu mindörökké. Ahogyan Én tettem veled, úgy vezess te is másokat a szeretet útján és a szeretet próbatételein keresztül. Segíts nekik ezt a kérdésemet megérteni és ígnt mondani rá:

**Akarod az ÉN akaratomat tenni,
akárhol vetlek is be a világ megmentésére és
akármire is van szükségem
ehhez a megmentéshez – szeretetből?”**